ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6747

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΜΟΝΗ ΠΙΣΤΙΣ ΤΟΥ Η ΑΠΙΣΤΙΑ

Βέβαιον εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προεκλογικῆς φάσεως θὰ ἔχῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν εὐκαιρίαν νὰ φαιδρυνθῇ ἀπὸ τὰ συνθήματα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ὁ ἀρχηγός της, ὁ τυπικὸς ἀρχηγός, ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ὅταν, μὲ ὅσα λέγει, δὲν βλάπτῃ, κατορθώνει, πράγματι, νὰ ἀναπληροῖ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀκροατῶν του. Καὶ αὐτὴ ἡ ἱκανότης θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ τοῦ ἀναγνωρισθῇ. Πράγματι, εἰς αὐτῆς τῆς ἱκανότητος τὴν ἐπίδειξιν εἶναι ἐνδιαφέρων, ἀκόμη καὶ τώρα, ὅτε αἱ δυνάμεις του, πνευματικαὶ καὶ σωματικαί, δὲν εὑρίσκονται εἰς συμμετρίαν πρὸς τὸ παρελθόν. Παρελθὸν διασκεδαστικῶν, συχνά, εὑρημάτων, ἱκανῶν νὰ χρησιμεύουν ὡς πρότυπα διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἐπιθεωρησιογράφων!

Μὲ τὴν κεκτημένην αὐτὴν ταχύτητα δὲν εἰμπορεῖ παρὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον νὰ μὴ μείνῃ ἀδρανὴς ὁ μηχανισμὸς παραγωγῆς εὐτραπέλων. Καὶ νομίζει κανείς, ὅτι ἤρχισεν ἤδη μὲ ἐκείνην τὴν δήλωσιν περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος. Καί, εἰδικώτερον, περὶ τῶν συνθημάτων, κύριον τῶν ποίων, ὡς ἐτόνισε, θὰ εἶναι ἡ ἑνότης!!

Ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως, ὅμως, φοβεῖται κανείς, ὅτι τὸ σύνθημα παύει νὰ ἠχῇ ὡς εὔθυμον. Μεταβάλλεται εἰς δραματικὴν πρόκλησιν, τὴν ὁποίαν στοιχειώδης περίσκεψις θὰ ἤθελεν ἀποκλειομένην ἐκ προοιμίου ἀπὸ τὰ προγραμματισμένα φληναφήματα πατρὸς καὶ υἱοῦ, ποὺ παρίστανται ὡς «ντούμπλεξ», ἀλλ' ἀντιθέτων, δῆθεν, γνωμῶν. «Ντούμπλεξ» ἐξ ἐκείνων, ποὺ εἴλκυον ἄλλοτε τὴν πελατείαν Ἀθηναϊκοῦ καταστήματος. Καί, ἀκόμα, μεταβάλλεται εἰς πιστοποιητικὸν θράσους καὶ σκαιᾶς περιφρονήσεως τῆς νοημοσύνης τοῦ Ἕλληνος.

Καὶ δὲν καθορίζεται μὲν ποῖον ἐπακριβῶς τύπον ἑνότητος εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ γηραιὸς ἡγέτης, ποὺ τὴν προπαγανδίζει. Δικαιοῦται, ὅμως, ἡ σκέψις νὰ ἀναζητῇ ἀμέσως — κυρίως λόγῳ ἐπικαιρότητος — τὴν περίπτωσιν τοῦ υἱοῦ, ὁ ὁποῖος, πράγματι, προσφάτως ἐνεσάρκωσε τὸ πνεῦμα τῆς ψυχικῆς, ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἀποσυνθέσεως, μὲ τὴν πασίγνωστον ἐνδοοικογενειακὴν ἀνταρσίαν. Πράγματι δέ, ὁ πολὺς κ. Ἀνδρέας καὶ μόνος, ὀφείλει εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου νὰ καταστῇ σημαιοφόρος!! τῆς ἑνότητος, τὴν ὁποίαν εὐαγγελίζεται ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Διότι αὐτὸς ἀπέδωκε θαυμασίως τὴν ἔννοιάν της, μὲ τὴν διάσπασιν, τοὺς ἐκτραχηλισμοὺς καὶ τὰς ἀγοραίας ἀπειλὰς ἐναντίον τοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ὁ πατέρας του. Καὶ ὁ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δήλωσιν, τραυματίας πατήρ, πρὶν κὰν παρέλθῃ διὰ τὸ τραῦμα ὁ πρὸς ἐπούλωσιν ἀπαραίτητος χρόνος, ἐγείρεται αἰφνιδίως καὶ παριστάνει τὸν εὐαγγελιστὴν τῆς ἑνότητος!

Ἀλλά, πέραν τοῦ νωποῦ γεγονότος, ὑπάρχει μήπως προϊστορία ἁρμονίας μὲ τὸν ὅρον τῆς ἑνότητος; Βεβαίως, ἀκούων κανεὶς τὸν κ. Παπανδρέου νὰ ὁμιλῇ περὶ ἑνότητος, σχηματίζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐξήντλησεν ὁλόκληρον τὴν πολιτικήν του σταδιοδρομίαν ὡς φανατικὸς ζηλωτής της! Ἔτσι, ἄλλωστε, συμβαίνει μὲ τὰ «πιστεύω» του. Καὶ δὲν ἀπέμεινε, φυσικά, κανένα ἔξω τοῦ δημοκοπικοῦ προγραμματισμοῦ του. Καὶ ὅλα ἐχωνεύθησαν εἰς μίαν καὶ ἀποκλειστικὴν πραγματικότητα: Εἰς τὴν πίστιν τῆς ἀπιστίας! Ἐν τούτοις, εἰς τὴν πολυκύμαντον ζωήν του, δὲν ὑπῆρξεν ἔννοια καὶ πρᾶξις, τὴν ὁποίαν μανιωδέστερον νὰ ἐτορπίλλισεν, ἀπὸ τὴν ἕνωσιν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκάθεκτος καταδίωξίς της ἀπέβη καὶ ἡ τραγωδία του!

Καὶ δὲν πρόκειται, ἁπλῶς, περὶ τῆς κομματικῆς παρατάξεώς του, ἡ ὁποία, κάθε φορὰν ἀπεψιλοῦτο, πρὶν κὰν συγκροτηθῇ. Δὲν πρόκειται περὶ τῆς φατρίας, τὴν ὁποίαν ὅσον οὐδεὶς δημόσιος ἀνὴρ ἐθεράπευσε. Πρόκειται περὶ τῆς ἑνότητος ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Ἐπρωτοστάτησε πάντοτε εἰς τὴν ἀνατίναξίν της. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἐμφύλιος ἀγών, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ εὑρέθη προβαδίζων, μὲ τὰς ἀκρισίας καὶ τὰς ἀσυδοσίας καὶ τὰς φρεναπάτας του. Προπομπὸς καὶ ἐν πολλοῖς πρόξενος διαιρέσεως ὑπῆρξε πάντοτε μονίμως.

Δὲν χρειάζεται ἀναδρομὴ εἰς τὴν περίοδον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τὸν ὁποῖον κατεπρόδωσεν, ἀφοῦ ἀπὸ αὐτὸν ἐδημιουργήθη. Ἀρκεῖ, διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἡ ἐποχὴ τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Μὲ τὰς ἐναλλασσομένας ἐπινοήσεις τοῦ ψεύδους. Μὲ τὸν καταιγισμὸν τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν ὕβρεων. Μὲ τὴν ὠργανωμένην κατασπίλωσιν ὑπολήψεων. Μὲ τὸν διασυρμὸν τῶν ἀντιπάλων. Μὲ τοὺς μύθους του καὶ τὰς ἄλλας ἐλεεινότητας, τί ἄλλο ἔπραττεν ἀπὸ τοῦ νὰ διχάσῃ τὸν Λαὸν καὶ τὸ Ἔθνος; Ἐτολμήθησαν ποτὲ ἀπὸ ἄλλον ἐπιθέσεις, ὡς αἱ ἰδικαί του, ἐναντίον θεσμῶν, ἀρχῶν καὶ προσώπων; Ἐτολμήθησαν ποτὲ ὅμοιοι λίβελλοι κατὰ τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Στρατοῦ; Ἐτολμήθησαν ποτὲ ἰσομεγέθεις προκλητικότητες; Καὶ συνέβαινε, τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐποχήν, νὰ εἶναι ἡ παράταξίς του, τὸ λεγόμενον Κέντρον, τόσον διῃρημένον καὶ ἀνύπαρκτον ὡς πολιτικὸς ὀργανισμός, ὥστε ὄχι ἁπλῶς νὰ συνιστᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ βοηθῇ διὰ τὴν ἕνωσίν της ἀκριβῶς ἐκεῖνος, ποὺ ἀπέτελει πάγιον στόχον ὕβρεων καὶ χυδαιοτήτων: Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς. Ἐὰν δὲ δὲν εἰργάζετο ὁ πατριωτισμός, ἡ σύνεσις καὶ ἡ ὀξυδέρκεια τοῦ ἀειμνήστου Σοφοκλῆ Βενιζέλου, θὰ ἔμενε μόνον εἰς τὰ φραστικὰ πυροτεχνήματα ἡ Ἕνωσις Κέντρου.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς πανίσχυρος Κυβέρνησις, τί ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ὁ κ. Παπανδρέου; Ἔπραξεν, ἀκριβῶς, ὅ,τι ἠδύνατο χειρότερον. Ναί, τὸ χειρότερον, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ παραδοθῇ τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Δημοκρατία εἰς τὸν συγκλονιστικώτερον κλυδωνισμόν, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισέ ποτε καί, ἀφ' ἑτέρου, διὰ νὰ καταρρεύσῃ τὸ Ὑπουργεῖον του κατὰ τὸν ἀξιοθρήνητον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον κατέρρευσε. Δηλαδή, νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὡς ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὰ ἐπιφανέστερα στελέχη του.

Καὶ ἔτσι ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐννοεῖ τὴν ἕνωσιν! Καὶ ἀπειλεῖ τώρα νὰ τὴν... πραγματοποιήσῃ ἐκ νέου. Καὶ τὴν χρησιμοποιεῖ μὲ τὴν ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀνευθυνότητα ποὺ τὸν διακρίνει, ὡς ἔμβλημα προεκλογικοῦ ἀγῶνος! Ἀλλ' ἂς εἶναι βέβαιος. Ἔχει περὶ ἑνότητος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν ἰδικήν του ἀντίληψιν. Καί, κατ' αὐτήν, πρώτη, ἀσφαλής, εἰλικρινὴς καὶ στερεὰ ἕνωσις εἶναι ἡ ἄρνησις τῆς Παπανδρεϊκῆς ἑνώσεως. Καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις θὰ ἀναδυθῇ ἀπὸ τὰς κάλπας, ποὺ προσεχῶς θὰ στηθοῦν. Διότι μίαν φορὰν ἐξηπατήθη καὶ παρεπλανήθη ὁ Λαός. Ἀλλὰ ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ διακηρύξῃ, ὅτι μετεμελήθη, ἁμαρτήσας κατὰ τῆς ἱστορίας του καὶ τῆς προκοπῆς τοῦ τόπου του. Ἐπανάληψις τοῦ ἁμαρτήματος θὰ ὡδήγει εἰς ἀνεπανόρθωτον συμφοράν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἀπέκτησε πλέον πικρὰν τὴν πεῖραν, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προφυλαχθῇ.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

ΣΑΦΩΣ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΠΟΛΛΟΙ ΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ ΤΗΣ Ε.Κ. ΠΙΕΖΟΥΝ ΣΥΝΕΧΩΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΚΑΙ ΑΠΟ ΣΦΥΓΜΟΜΕΤΡΗΣΙΝ ΠΟΥ ΕΚΑΜΕΝ Η Ε.Δ.Α.

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Παρὰ τὸ ὅτι εὑρισκόμεθα μακρὰν τῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, θὰ διεξαχθοῦν τὰ τέλη Μαΐου, ἐν τούτοις, διεμορφώθη κατὰ κάποιον τρόπον σαφῶς τὸ προεκλογικὸν κλῖμα ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ. Τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὰς συνεχεῖς πιέσεις πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλον διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς συνδυασμοὺς πολλῶν πολιτευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Οἱ ἀνωτέρω πολιτευταὶ προσχωροῦν εἰς τὴν ΕΡΕ, λόγῳ τοῦ παρατηρουμένου ρεύματος.

Ἀναφέρεται σχετικῶς, ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν Ἀργολίδος, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς δευτέρας θέσεως εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς ΕΡΕ ὑπάρχουν 17 αἰτήσεις πολιτευτῶν!

Ἡ ἀνησυχία, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου διὰ τὴν αὔξουσαν δύναμιν τῆς ΕΡΕ, συνάγεται καὶ ἐκ τῆς σφυγμομετρήσεως τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἡ ΕΔΑ.

Πράγματι, ἡ τριήμερος σύνοδος τῆς Δ. Ε. τῆς ΕΔΑ ἀπέληξεν εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα, ἀνησυχητικὰ τόσον δι' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν τῆς Δ. Ε. τῆς ΕΔΑ κατηγορεῖται ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ὅτι δὲν δραστηριοποιεῖται διὰ νὰ ἀποσπάσῃ δυνάμεις ἀπὸ τὴν ΕΡΕ, ἀλλὰ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντλήσῃ ψήφους μόνον ἀπὸ τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν, μὲ τοὺς ἀκροδεξιστισμοὺς τοῦ Α. Παπανδρέου καὶ τῆς κεντροαριστερᾶς παρατάξεως.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἐπίσης, ἀντιμετωπίζει δυσχερείας εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν συνδυασμῶν, λόγῳ τῆς ὑπὸ τοῦ Φ.Δ.Κ. ἀπορροφήσεως τοῦ μεγαλυτέρου μέρους ὑποψηφίων βουλευτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς διαμάχης, ἡ ὁποία ὑφίσταται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου μεταξὺ τῶν διαφόρων φατριῶν.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου προέβη σήμερον εἰς νέας δηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτηρίσθησαν ἀλλοπρόσαλλοι. Ὁ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου ὡμίλησε περὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος καὶ ἀντὶ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ Κυπριακόν, ἐζήτησεν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Α. Παπανδρέου, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ κυβέρνησις Παρασκευοπούλου δὲν εἶναι κυβέρνησις τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τοῦ Βασιλέως καὶ στερεῖται ἐπομένως τοῦ δικαιώματος χειρισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, τὸ δικαίωμα χειρισμοῦ ἔχει μόνον ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία. Ἄμεσον, ἐπομένως, καθῆκον τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἦτο ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἀλλὰ ἡ παροῦσα Βουλὴ δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ. Ἄρα ἐθνικὸν καθῆκον τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀναδείξῃ λαοπρόβλητον κυβέρνησιν διὰ τὸν ὑπεύθυνον χειρισμὸν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ θέματος.

Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ πρόθεσις ψηφίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ διαδικασία, οὕτως ὥστε ἐντὸς μιᾶς τὸ πολὺ ἑβδομάδος, νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλή.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι: Ἄμεσαι ἐκλογαί».

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Ἐκ τοῦ Φ.Δ.Κ., ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ κόμματος κ. Κων. Μητσοτάκης θὰ ἐκφωνήσῃ αὔριον (σήμερον) τὸ ἀπόγευμα εἰς Χανιά, πολιτικὸν λόγον εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν φίλων τοῦ Φ.Δ.Κ., κηρύσσων ταυτοχρόνως τὴν ἔναρξιν τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος εἰς Κρήτην.

ΑΘΗΝΑΙ, 4.— Τὴν 10.30 π.μ. τῆς μεθαύριον (αὔριον) Δευτέρας συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κ. Ράλλη, ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ ν' ἀρχίσῃ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου. Ὡς εἰσηγηταὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ὡρίσθησαν οἱ κ. κ. Χρ. Τούντας (Ε.Κ.), Κλ. Γιαννούσης (ΕΡΕ), Στ. Ἀλλαμανῆς (ΦΔΚ) καὶ Ἀντ. Μπριλλάκης (ΕΔΑ).

Τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι δημόσιαι, θὰ παρακολουθῇ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χρ. Στρᾶτος.

ΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΓΕΝ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Διενηργεῖτο εἰς Πάτρας
ἐμπόριον βυζαντινῶν εἰκόνων
Πολλαὶ ἐκ Ζακύνθου μεγάλης ἀξίας

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πατρῶν εἶχεν ἀπὸ καιροῦ πληροφορίας, ὅτι διενηργεῖτο ἐνταῦθα ἐμπόριον βυζαντινῶν εἰκόνων μεγάλης ἀξίας. Ἀπὸ διαφόρους πληροφοριοδότας εἶχεν ἐντοπίσει τὰ «πόστα» καὶ εἶχε θέσει ὑπὸ στενὴν παρακολούθησιν δύο ἢ τρία πρόσωπα.

Πρὸ ἡμερῶν, ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων τῆς περιφερείας Πατρῶν κ. Εὐθ. Μαστροκώστα καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων κ. κ. Β. Τζανετῆ καὶ Α. Βασιλάκη, διενήργησαν αἰφνιδιαστικὴν ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὸ φωτογραφεῖον Παν. Στρατηγοπούλου, ὡς καὶ εἰς τὸ ἀργυραμοιβεῖον καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ συλλέκτου ἔργων Τέχνης κ. Νώντα Παππᾶ.

Αἱ εἰκόνες, αἱ ὁποῖαι ἀνευρέθησαν εἰς τὸ φωτογραφεῖον καὶ τὴν οἰκίαν Στρατηγοπούλου, ἀνέρχονται εἰς 26 καὶ αἱ πλεῖσται τούτων εἶναι μεγάλης ἀξίας, ἀναγόμεναι εἰς τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα. Ὁ Στρατηγόπουλος κατηγορήθη, ὅτι διετήρει παρανόμως καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας συλλογὴν σπανίων εἰκόνων, ἀγοράζων ταύτας ἐκ διαφόρων ἀτόμων.

Συγκεκριμένως, ὡς ἐγνώσθη, κατεσχέθη, μεταξὺ ἄλλων, μία εἰκών, ἡ ὁποία παριστάνει τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ἀρίστης τέχνης, πωληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνασταλωτοῦ ἱερῶν ναῶν Παύλου Γιατρᾶ ἢ Μπακογιάννη. Πληροφορίαι φέρουν τὴν εἰκόνα ταύτην προερχομένην ἐκ τοῦ ναοῦ Ἁγίας Φανερωμένης Ζακύνθου, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν σεισμῶν. Ἐπίσης, διεπιστώθη ἡ πώλησις ἑτέρας εἰκόνος, ἡ ὁποία παριστᾷ τὴν «Ἀποκαθήλωσιν», προερχομένης ἐκ τοῦ τέμπλου Ζακυνθινῆς ἐκκλησίας καὶ πωληθείσης ὑπὸ τοῦ ἱερέως Διον. Ἐπισκοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν, ὅτι πρόκειται περὶ οἰκογενειακοῦ του κειμηλίου. Ἑτέρα εἰκών, «Πολύμορφον», μεγάλων διαστάσεων καὶ σπουδαίας ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ Γεωργ. Παπαγιαννοπούλου, κατοίκου Μοστιτσίου Καλαβρύτων, εἰς τὸν φωτογράφον Γεώργ. Διονυσόπουλον ἀντὶ 120 δραχ. Οὗτος, ἐν συνεχείᾳ, ἐπώλησε ταύτην εἰς τὸν Ἀντώνιον Ξάνθον, φωτογράφον, κάτοικον Πατρῶν, ἀντὶ 1.500 δρχ. καὶ ὑπὸ τούτου ἐπωλήθη εἰς τὸν Π. Στρατηγόπουλον ἀντὶ 4.000 δρσχ. Ἡ εἰκὼν προέρχεται ἐκ πυρποληθέντος μοναστηρίου ἢ ναοῦ. Ὁ Γεώργ. Παπαγιαννόπουλος δὲν ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προέλευσίν της. Πάντως, διεπιστώθη ὅτι οὗτος ἔχει ἀδελφὸν μοναχὸν εἰς Μέγα Σπήλαιον.

Πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀξίας ἑκάστης εἰκόνας, ἦλθε χθὲς εἰς Πάτρας ἡ εἰδικὴ ἐπιστήμων, βυζαντινολόγος κ. Φανὴ Δροσογιάννη, ἡ ὁποία καὶ θὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν.

Ὁ Π. Στρατηγόπουλος, κληθείς, κατέθεσεν ὅτι εἶναι συλλέκτης καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ ἀρχαιοκαπήλους καὶ ἐμπόρους εἰκόνων.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια διενήργησεν ἔρευναν εἰς τὸ ἀργυραμοιβεῖον Νώντα Παππᾶ, εἰς τὴν βιτρίναν τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ἐκτεθειμένα νομίσματα καὶ ἄλλα εἴδη (χωρὶς νὰ πωλοῦνται), διότι ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἔντονος ἐπιγραφὴ «Ὄχι πρὸς πώλησιν». Ὁ ἀργυραμοιβός, διαδεχθεὶς τὸν πενθερόν του Γεώργ. Βουδούρην, διετήρησεν ὡς κειμήλιον τὴν συλλογὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐπλούτισε.

Κατεσχέθησαν πολλὰ ἀρχαῖα νομίσματα μεγάλης ἀξίας (πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐζητήθησαν ἤδη διὰ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν) διάφορα ἀγαλματίδια, εἰδώλια καὶ ἀγγεῖα διαφόρων περιόδων, ἀποτελοῦντα πάντα ἰδιωτικὴν συλλογὴν τοῦ κ. Παππᾶ. Συμφώνως, ὅμως, πρὸς σχετικὸν νόμον, ὤφειλε νὰ εἶχε δηλώσει εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τὴν κατοχὴν τούτων. Πάντως, οὐδεμία πρᾶξις πωλήσεως ἐκ μέρους του ἢ διαπραγματεύσεως πρὸς πώλησιν διεπιστώθη.

Μὲ τὸ ὅλον θέμα ἠσχολήθη ὁ διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας κ. Παν. Δρούζας, ὁ ὑποδιοικητής, ἀστυνόμος κ. Γεώργ. Φασούλκας καὶ ὁ ὑπαστυνόμος κ. Διον. Κουρέτας. Αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΗΘΙΚΑ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΑ

Ὅσο καὶ ἂν ὁ πολιτισμὸς ἔχῃ πυργώσει τὴ γυναῖκα, ὅσο καὶ ἂν ἡ κοινωνία τῆς παρεχώρησε προνόμια καὶ τῆς ἔδωσε ἐλευθερίες, νὰ! ποὺ ἔρχεται ἡ Βασιλικὴ Στεργίου, ἡ τραγικὴ φοιτήτρια τῆς Θεσσαλονίκης, νὰ καταγγείλη μὲ τὴν ἱστορία της, πὼς ὅλα τοῦτα εἶναι ψέμα καὶ πλάνη. Θανάσιμα τραυματισμένη καὶ δούλωμένη ἀπὸ τὴν κατάσταση τῆς μητρότητας, ἡ φοιτήτρια καταφεύγει στὸ ἔγκλημα. Σκοτώνει τὸ παιδί της, γιατί εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀντιμετωπίση ἀδυσώπητο τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνικό. Αὐτό, ποὺ θὰ τὴν ἄρπαζε μὲ σαρκασμὸ καὶ θὰ τὴν ποδοκύλαγε ἀλύπητα. Ἀνυπεράσπιστο θῦμα, ἡ Βασιλικὴ φτάνει στὸν παραλογισμό, γιατί βλέπει, ὅτι ἡ συνθῆκες γι' αὐτὴ εἶναι συντριπτικὲς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὴς ἀντιμετωπίση. Ἡ θύελλα κλειδώνεται μέσα της, ἐνῶ ἡ ἱστορία της ἦταν ἁπλή.

Ἄρχισε, ὅπως ἀρχίζουν ὅλες ἡ ἐρωτικὲς ἱστοριοῦλες. Ἀλλὰ βλέπεις, ὅτι ἡ φύση τῆς γυναίκας δὲν ταυτίζεται καὶ μὲ τὸ ἔνστικτό της. Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ βρέθηκε πάντα δεσμευμένη. Ἤταν, ὅμως, καὶ ἡ Βασιλικὴ γυναίκα, ἦταν γεμάτη ἀπὸ νεανικοὺς χυμούς, ἦταν διψασμένη γιὰ ἔρωτα καὶ εἶχε μέσα της τὸν πόθο τῆς ζωῆς. Ἄφησε, λοιπόν, ὅλες αὐτὲς τὴς ἀδυναμίες της νὰ προχωρήσουν. Καὶ νὰ πῶς ἀρχίζει νὰ προβάλλεται τὸ δράμα της.

Βρίσκεται μόνη, στὰ σπλάχνα της σαλεύει ἕνα ζεστὸ κομμάτι ζωῆς, ποὺ πρέπει ν' ἀντιμετωπίση ἕνα ὑπέρτατο ἠθικὸ νόμο... Νὰ φέρη στὴ ζωὴ ἕνα παιδί, ποὺ θὰ εἶναι γι' αὐτὴ ἐνσάρκωση τοῦ κακοῦ πεπρωμένου της. Ἡ παρουσία τοῦ ἀνεύθυνου... θεωρεῖται στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία στίγμα ἀνεξιλέωτο γιὰ ἕνα κορίτσι. Μέσα της, λοιπόν, ἀφυπνίζεται τὸ αἴσθημα τῆς ντροπῆς. Γεννιῶνται στὴ σκέψη της τὰ συμπλέγματα τοῦ κοινωνικοῦ μπαμπούλα καὶ ἀμέσως γίνεται τηρητὴς ἑνὸς νόμου καταστροφῆς.

Εἶναι, λοιπόν, ἡ Βασιλκὴ ἡ σημερινὴ γυναίκα;... Ἡ ἐλεύθερη;... Ἡ δυνατή;... Ποὺ ἔχει θεσπίσει δικαιώματα ἴσα πρὸς τὸν ἄντρα; ψέματα!... Ἡ Βασιλικὴ Στεργίου, σιωπηλὴ καὶ ἀγέλαστη, μὲ τὴς πτυχώσεις καὶ τὴς ρυτίδες τοῦ ἀνθρώπινου σπαραγμοῦ, τὰ διαψεύδει ὅλα. Ποιὸς θὰ συγχωρήση τώρα τὸ ἔγκλημά της; Ποιὸς θὰ ἀποστραγγίση τὴ γυναικεία ἀδυναμία της; Τὸ διϋλιστήριο τῆς ἠθικῆς θὰ καταγράψη εἰς βάρος της ἕνα μεγάλο κατηγορῶ. Τὴν ἐξεγέλασε ἡ ἴδια ἡ κοινωνία, ποὺ τῆς εἶπε: Σ' ἔκαμα δυνατὴ σὰν τὸν ἄντρα, πήγαινε νὰ τὸν συναγωνιστῆς. Ἀλλὰ δὲν τῆς εἶπε τίποτα γιὰ τὴς ἠθικὲς ἀντιθέσεις ποὺ τὴν χωρίζουν ἀπ' αὐτόν. Ἡ γυναίκα ξεχνάει καμμιὰ φορά, ὅτι εἶναι ἡ ἴδια της ἡ φύση ποὺ τὴν καταπιέζεί. Ἡ ἴδια τὴν ταλαιπωρεῖ καὶ τὴν δεσμεύει, ἐνῶ τὸ ἔνστικτό της διεξάγει τὴ μάχη του. Τόσο στὸ κρυμμένο παρελθόν της, ὅσο καὶ στὸ παρὸν τῆς γυναίκας ὑπάρχουν περιστατικά, ποὺ τὴν ἀποδεικνύουν αἰώνιο φταίχτη. Τὴν ἐκμετάλλευση τῆς γυναικείας ἐλευθερίας θὰ τὴν συναντήσετε μόνον στὸ μυθιστόρημα.

Ἀναγλυφικώτερη παράσταση ἐσωτερικῆς ἀγωνίας ἀπὸ τούτη ἐδῶ τῆς φοιτήτριας δὲν ὑπάρχει. Καὶ νομίζω, πὼς συγκομίζει ὁριστικὰ συμπεράσματα γιὰ τὴν ὑποτιθέμενη ἐλευθερία τῆς γυναίκας. Μέσα στὴς στυγνὲς ὧρες ποὺ περ